Міністерство освіти і науки України Національний університет «Запорізька політехніка»

кафедра програмних засобів

3BIT

з лабораторної роботи № 1

з дисципліни «Спортивне програмування» на тему:

«РЕКУРЕНТНІ ПОСЛІДОВНОСТІ»

Виконав:	
ст. гр. КНТ-113сп	Іван Щедровський
Прийняв:	
ст.викл.	Сергій ЛЕОЩЕНКО

1 Мета роботи:

Вивчити основні можливості та принципи роботи з мовою рекурентні послідовності та співвідношення.

2 Завдання до лабораторної роботи:

2.1 Задано масив M[1:N] натуральних чисел, упорядкований за не спаданням, тобто: M[1] \leftarrow M[2] \leftarrow \cdots \leftarrow M[N].

Знайти перше натуральне число, яке не представляється сумою ніяких елементів цього масиву, при цьому сума може складатися і з одного доданка, але кожен елемент масиву може входити в неї тільки один раз.

- 2.2 Звести число а в натуральну ступінь n за якомога меншу кількість множень.
- 2.3 Задані z та у дві послідовності. Чи можна отримати послідовність z викреслюванням елементів з у.

3 Хід виконання самостійної роботи:

3.1 Виконання завдання 2.1

```
Код програми:
func Task1(numbers []int64) int64 {
```

```
var result int64 = 1

for i := 0; i < len(numbers) && numbers[i] <= result; i++ {
            result = result + numbers[i]
}

return result</pre>
```

Код тестів програми:

```
package lb1
import "testing"
func TestTask1(t *testing.T) {
          tests := []struct {
```

}

```
name
                     string
         input
                    []int64
         expectedResult int64
}{
         {
                                "Test 1",
                  name:
                              []int64{1, 2, 4, 8, 16, 32},
                  input:
                  expectedResult: 64,
         },
         {
                  name:
                                "Test 2",
                  input:
                              []int64{1, 3, 6, 10, 15},
                  expectedResult: 2,
         },
         {
                  name:
                               "Test 3",
                  input:
                              []int64{2, 3, 5, 7, 11, 13, 17},
                  expectedResult: 1,
         },
         {
                  name:
                               "Test 4",
                  input:
                              []int64{2, 4, 6, 8, 10},
                  expectedResult: 1,
         },
         {
                  name:
                                "Test 5",
                  input:
                              []int64{1, 5, 10, 20, 40},
                  expectedResult: 2,
         },
                  name:
                                "Test 6",
                               []int64{2, 3, 7, 14, 29},
                  input:
                  expectedResult: 1,
         },
         {
                                "Test 7",
                  name:
                  input:
                              []int64{1, 2, 3, 5, 8, 13, 21},
                  expectedResult: 54,
         },
         {
                                "Test 8",
                  name:
                              []int64{1, 2, 3, 6, 10, 20, 40},
                  input:
                  expectedResult: 83,
         },
         {
                                "Test 9",
                  name:
                  input:
                              []int64{2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256},
                  expectedResult: 1,
         },
         {
                  name:
                                "Test 10",
                              []int64{1, 3, 5, 9, 13, 25, 49},
                  input:
                  expectedResult: 2,
         },
}
for _, test := range tests {
         t.Run(test.name, func(t *testing.T) {
                  result := Task1(test.input)
```

Опис логіки:

Якщо у нас ϵ масив чисел, який упорядкований не за спаданням, тобто упорядкований від меньшого до більшого, щоб зайти перше мінімальне натуральне число, яке не можна представити сумою членів цього масиву достатньо сумувати елементи з початку масива до моменту, коли наступний член масиву більший, ніж сумма яка вийшла +1.

На рисунку 1 наведено демонстрацію виконання завдання.

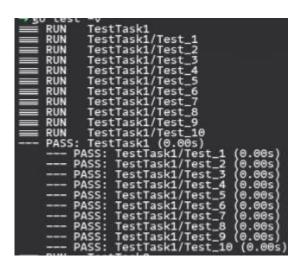

Рисунок 1 – Реалізація рішення для завдання 2.1

Алгоритм має складність в найгіршому випадку O(n). В середньому – O(logn)

3.2 Виконання завдання 2.2

```
Код програми:

func Task8(number *big.Int, power *big.Int) *big.Int {

    if power.Sign() == 0 {
        return big.NewInt(1)
```

```
}
        if power.Sign() < 0 {
                 return big.NewInt(-1)
        }
        if big.NewInt(0).Mod(power, big.NewInt(2)).Sign() == 1 {
                 newPower := big.NewInt(0).Div(big.NewInt(0).Sub(power, big.NewInt(1)), big.NewInt(2))
                 res := Task8(number, newPower)
                 resultForReturn := big.NewInt(0).Mul(res, res)
                 return big.NewInt(0).Mul(resultForReturn, number)
        }
        newPower := big.NewInt(0).Div(power, big.NewInt(2))
        res := Task8(number, newPower)
        return big.NewInt(0).Mul(res, res)
}
func task8Default(number *big.Int, power *big.Int) *big.Int {
        result := number
        i := big.NewInt(0)
        for; i.Cmp(big.NewInt(0).Sub(power, big.NewInt(1))) < 0; i.Add(i, big.NewInt(1)) {
                 result = big.NewInt(0).Mul(result, number)
        }
        return result
}
          Код тестів програми:
package lb1
import (
        "math/big"
        "testing"
)
func TestTask8(t *testing.T) {
        tests := []struct {
                 name
                             string
                 number
                              *big.Int
                 power
                             *big.Int
                 expectedResult int64
        }{
                         // On run with default = 0.72s
                         // On run with Binary Exponentiation = 0.01s
                          name: "Test 1",
                          number: big.NewInt(100),
                          power: big.NewInt(100_000),
                 },
                         // On run with default = 10.40s
                         // On run with Binary Exponentiation = 0.03s
                         name: "Test 2",
                          number: big.NewInt(3),
```

```
power: big.NewInt(1_000_000),
                 },
                         // On run with default = bigger than 462.099s
                          // On run with Binary Exponentiation = 0.44s
                          name: "Test 2 with big value",
                          number: big.NewInt(2),
                          power: big.NewInt(10 000 000),
                 },
        }
        for _, test := range tests {
                 t.Run(test.name, func(t *testing.T) {
                          result := Task8(test.number, test.power)
                          expectedNumber := big.NewInt(0).Exp(test.number, test.power, big.NewInt(0))
                          if result.Cmp(expectedNumber) != 0 {
                                  t.Errorf("Task8 %v failed", test.name)
                         }
                 })
        }
}
```

Опис логіки:

Код цього застосунку має дві функції — Task8 та task8default. Task8 — це моє виконання, task8Default — те, як це робить звичайно

В цьому завданні я імплементував алгоритм Binary Exponentiation. Суть в тому, що щоб отримати 2^16 ступені зазвичай нам потрібно робити n-1 множень, тобто 15. Але, якщо ми зробимо (($(2^2)^2$)^2)^2. Тобто, з 15 множень у нас тепер 4.

Таким чином ми можемо знаходити дууже великі числа та дуже великі степені в $O(\log n)$ часі

Ha рисунку 2 наведено демонстрацію виконання завдання з врахуванням Binary Exponentiation

```
■ RUN TestTask8
■ RUN TestTask8/Test_1
■ RUN TestTask8/Test_2
■ RUN TestTask8/Test_2_with_big_value
--- PASS: TestTask8 (0.52s)
--- PASS: TestTask8/Test_1 (0.01s)
--- PASS: TestTask8/Test_2 (0.03s)
--- PASS: TestTask8/Test_2 with big value (0.48s)
```

Рисунок 2 – Реалізація рішення для завдання 2.2

На рисунку 3 наведено демонстрацію виконання алгоритму з стандартним O(n). В виконані не було показано третій тест, бо він займає більше 500 секунд

```
■ RUN TestTask8/Test_1
■ RUN TestTask8/Test_2
--- PASS: TestTask8 (20.41s)
--- PASS: TestTask8/Test_1 (0.86s)
--- PASS: TestTask8/Test_2 (19.55s)
```

Рисунок 3 – Приклад виконання з O(n)

3.3 Виконання завдання 2.3

Код програми:

```
func Task9[T string | int](x []T, y []T) bool {
        if len(y) < len(x) {
            return false
      }

      yMap := make(map[T]bool)

      for _, element := range y {
            yMap[element] = true
      }

      for _, element := range x {
            if !yMap[element] {
                return false
            }
      }

      return true
}</pre>
```

Код тестів програми:

```
expectedResult bool
         }{
                  {
                                       "Check with deletionsj",
                           name:
                                    []int{1, 2, 3},
                                    []int{3, 2, 1, 4, 5},
                           y:
                           expectedResult: true,
                  },
                  {
                           name:
                                       "Check with same values, but changed order",
                                    []int{1, 2, 3, 4, 5},
                                    []int{3, 2, 1, 4, 5},
                          y:
                           expectedResult: true,
                  },
                  {
                          name:
                                       "Check with 1 not valid number",
                                    []int{1, 2, 3},
                          x:
                                    []int{3, 2, 4, 5},
                           y:
                           expectedResult: false,
                  },
                  {
                                       "Check with different numbers",
                          name:
                                    []int{1, 2, 3},
                                    []int{4, 5, 6},
                           expectedResult: false,
                  },
                  {
                          name:
                                       "Big big values",
                                    bigSequenceNotRandomGenerate(1_000_000),
                                    bigSequenceNotRandomGenerate(1_000_000),
                           expectedResult: true,
                  },
                  {
                          name:
                                       "Big big values where y < x",
                                    bigSequenceNotRandomGenerate(100 000 000),
                                    bigSequenceNotRandomGenerate(99_000_000),
                           expectedResult: false,
                  },
         }
         for _, test := range tests {
                  t.Run(test.name, func(t *testing.T) {
                          actualResult := Task9(test.x, test.y)
                          if actualResult != test.expectedResult {
                                   t.Errorf("Task9 = %v, expected %v", actualResult, test.expectedResult)
                          }
                  })
         }
}
func bigSequenceNotRandomGenerate(length int) []int {
         sequence := make([]int, length)
         for i := 0; i < length; i++ {
                  sequence[i] = i
         }
         return sequence
```

[]int

}

Опис логіки:

У нас ϵ дві послідовності, тобто два масиви

Щоб отримати послідовність X з послідовності Y використовуючи тільки викреслювання елементів нам потрібно, щоб всі елементи послідовності X були в послідовності Y

Таким чином, результатом чи можна отримати X з Y викреслюванням буде перевірка на те, що всі X[1..n] є в Y

= Оптимізації =

Спочатку ми можемо перевірити довжину масивів щоб не запускати перевірки Щоб зроби складність O(n) (100 000 елементів за 0.009s, 1.000.000 за 0.182s), а не $O(n^2)$ (1.637s при 100 000 елементів, 1000000 за 30+s) ми можемо згенерувати мапу по якій потім перевіряти чи валідний елемент, чи ні

На рисунку 4 наведено демонстрацію виконання завдання.

```
RUN TestTask9

RUN TestTask9/Check_with_deletionsj

RUN TestTask9/Check_with_same_values,_but_changed_order

RUN TestTask9/Check_with_lnot_valid_number

RUN TestTask9/Check_with_different_numbers

RUN TestTask9/Check_with_different_numbers

RUN TestTask9/Big_big_values

RUN TestTask9/Big_big_values_where_y_<x
--- PASS: TestTask9/Big_big_values_where_y_cx

--- PASS: TestTask9/Check_with_deletionsj (0.00s)

--- PASS: TestTask9/Check_with_same_values,_but_changed_order (0.00s)

--- PASS: TestTask9/Check_with_lnot_valid_number (0.00s)

--- PASS: TestTask9/Check_with_different_numbers (0.00s)

--- PASS: TestTask9/Big_big_values (0.28s)

--- PASS: TestTask9/Big_big_values_where_y_<x (0.00s)
```

Рисунок 4 – Реалізація рішення для завдання 2.3

Як можна бачити, алгоритм працює швидко та має O(n) складність

4 Висновки:

Я вивчив основні можливості та принципи роботи з рекурентними послідовностями та співвідношеннями.